

UN REGNE PER LA MULAN

Hi havia una vegada, una cavalleressa valenta, pèl roja i força alta, anomenada Mulan. La Mulan era la més poderosa del regne gràcies a la seva gran força de voluntat i a la seva capacitat per gestionar tots els problemes que li sorgien. Tothom al regne la coneixia perquè era molt sociable i tenia una autoestima molt alta.

Un dia, mentres caminava pel bosc, es va trobar dos ous de drac. Es va apropar per observar-los i de sobte van esclatar. D'ells van sortir dos dracs de foc.

La Mulan se'ls va endur a casa, els va cuidar com si fossin seus i els va anomenar Drago i Lua. Tots dos eren petits i entremaliats. La Lua, que era més gran que el Drago, cuidava dels dos quan la Mulan no hi era.

Van passar molts anys i els dracs es van fer grans i poderosos. Un dia, un home molt, molt vell, li va dir a la Mulan que si li donava els dos dracs li donaria moltíssims diners, milions i milions, però ella se n'havia encarinyat molt d'ells, i no els volia perdre.

Tot i que necessitava els diners, li va dir que no, que preferia els seus dracs a tots els diners del món. L'home es va quedar bocabadat, i li va preguntar el perquè, perquè no volia els diners. Ella molt contenta li va contestar: - Perquè són els meus dracs, i me'ls estimo moltíssim.

L'home, llavors, va dir que era una dona molt bona i que tenia un cor gran i pur. En aquell precís instant, l'home vell va desaparèixer entremig de la boira.

La Mulan va pujar a sobre del Drago i van tornar a casa per explicar-li, al rei, el seu pare, el què li havia passat. Quan van entrar al castell i es van dirigir a la sala on sempre era el rei, es van espantar de valent! Al tro no hi era el rei, sinó l'home vell que havia volgut comprar els dracs.

- No m'has reconegut, Mulan? - Va preguntar aquell senyor.

La Mulan tremolosa, va ordenar els dracs que es posessin en guàrdia per atacar. Aquell vell no només volia quedar-se amb els dracs sinó que era al tro del seu pare. I si l'havia segrestat? O pitjor, i si l'havia mort? Nerviosa i espantada, va ordenar a la Lua que llencés una flamarada de foc cap al vell, ho va fer de seguida i... No podia ser! Aquell home s'havia esfumat entre la boira una altra vegada! D'entremig la barreja de fum i boira, van veure una ombra estranya. Cada vegada es veia més nítida i clara la imatge de... de..., del seu pare, el rei!

Tots tres es van quedar paralitzats mentres el rei s'anava apropant. Quan ja estaven molt a prop es van abraçar i el pare li va dir:

-Mulan, no pateixis, no hi ha cap perill. Sóc gran i aviat deixaré el regnat. Tu mai no has volgut ser princesa, per això ets cavalleressa. La millor cavalleressa que aquest regne podria tenir. Ets valenta, justa, lluitadora i tens un gran cor. Has defensat els teus dracs, el teu pare i el teu regne. El vell que has conegut no era un estrany, sinó jo mateix que t'estava posant a prova.

I així va ser com el rei va decidir que la reina del seu regne fos, sense dubtes, la seva filla Mulan. La reina més forta i valenta que mai havia existit.